

Study Tour verslag door Shlomo Hizak

Jeruzalem 19 november 2013

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst vanuit Jeruzalem!

Het zijn gezegende dagen, met een nieuwe open deur in het Land Israël, het thuisland van ons geloof. Het is een zegen om dit land te mogen bezoeken. Er waren mensen uit 24 landen, ze kwamen zelfs uit Beijing en Sjanghai, de grootste stad van China. We ontvingen rabbijnen, knesetleden en een afgevaardigde van het kabinet. De studenten reisden niet alleen door het land, maar elke dag bestudeerden zij het Woord. Overal waar we kwamen, ontvingen we een zegen en elke samenkomst was bijzonder.

Groepsleden uit Oekraïne

Toen we in kibboets Hanita waren, moesten de leden van de kibboets hun tranen wegvegen. Het bezoek van onze bijna tweehonderd man sterke groep was een zegen en getuigenis voor het land en het Huis Israëls. Ik voelde me zo gezegend, vooral nu mijn lichaam zo verzwakt is, maar in Hem ben ik sterk, gezegend zij Zijn naam voor eeuwig. Dit is de visie van mijn hart, zo lang ik adem heb wil ik iedereen van Zijn glorie vertellen.

De woorden die ik nu met u wil delen zijn uit 1 Kronieken 16:23-35:

Zing voor de HEER, heel de aarde. Verkondig van dag tot dag dat hij ons redt. Maak aan alle volken zijn majesteit

bekend, aan alle naties zijn wonderdaden. Groot is de HEER, hem komt alle lof toe, geducht is hij, meer dan alle goden. De goden van de volken zijn minder dan niets, maar de HEER: hij heeft de hemel gemaakt. Glans en glorie gaan voor hem uit, macht en luister vullen zijn woning. Erken de HEER, stammen en volken, erken de HEER, zijn majesteit en macht, erken de HEER, de majesteit van zijn naam, draag geschenken voor hem aan.

Shlomo Hizak

Groepsleden uit China

Buig u voor de HEER in zijn heilige glorie, huiver, heel de aarde, wanneer hij verschijnt. Vast staat de wereld, ze wankelt niet. Laat de hemel zich verheugen, de aarde juichen. Zeg onder de volken: "De HEER is koning." Laat bruisen de zee en het leven dat haar vult, laat het veld juichen en alles wat daar groeit, en laten de bomen jubelen voor de HEER, want hij is in aantocht, als rechter der aarde.

Loof de HEER, want hij is goed, eeuwig duurt zijn trouw. Zeg: "Red ons, God, onze redder, bevrijd ons en breng ons bijeen uit de andere volken, dan loven wij uw heilige naam en verkondigen trots uw roem."

Deze woorden waren in het gebed op mijn lippen. We werken maar met een paar mensen op het Centrum, we voelden een enorme verantwoordelijkheid, maar Hij was onze helper. Deze dagen hebben we 702 Bijbels verspreid. Dit is Zijn gezegende werk. Dank u, die dit hebt mogelijk gemaakt.

Groepsleden Amerika, Ghana, Nederland en Nigerië

U kunt een brug en een zegen voor Sion zijn. Het was heerlijk om vrienden uit Nederland te ontmoeten, zij waren een zegen en een inspiratie. Daan van Ee deelde zijn bijzondere geschiedenis met ons. Hij vertelde van het overlijden van zijn vrouw en hoe hij alle moeilijkheden ten slotte overwon. Hij voelde zich deelgenoot van het AMI Centrum en hij hoopt bij ons te zijn op de conferentie in Duitsland, om ook daar zijn geschiedenis te vertellen. We willen niets liever dan hem bij ons hebben op de conferentie.

Ik vertrouw erop dat er vrienden uit Nederland zullen komen. De conferentie is van 6-9 maart 2014 in de omgeving van Stuttgart, in een conferentieoord in Zavelstein in zuid Duitsland. U kunt daar ontspannen in een vredige omgeving, u kunt elkaar ontmoeten en Zijn Woord bestuderen. We hebben daar al jarenlang conferenties gehouden. U zult zich verbonden voelen met christenen uit Duitsland en veel andere landen. Ik ben u allen zo dankbaar voor al uw gebeden en uw steun.

Laat ons weten als u informatie wilt ontvangen. We sturen het u graag toe. Per openbaar vervoer reist u naar Stuttgart en vandaar kunt u per trein of taxi naar Zavelstein reizen. Ik hoop iets van u te horen.

Na deze conferentie reizen wij door naar Moskou en vandaar reizen we per trein naar de republiek Tsjoevasjië, ten oosten van Moskou. Daar houden we onze Russische AMI-Jerusalem Center conferentie

samen met dominee Stanislav Pavlov en alle ander christenvrienden van Israël. We hebben uw gebed nodig.

Bezoek aan oud Safed

Moge Zijn zegen op u zijn. Bid voor ons en voor de vrede van Jeruzalem. Ik wens u rijke zegen toe voor al uw gebeden en uw steun.

Om Sions wil,

Shlomo Hizak

Bezoek aan een synagoge in oud Safed

Groepsleden uit Rusland

Konferenz in Zavelstein, 6-9 März 2014

"Siehe, wie fein und lieblich ist 's, wenn Brüder einträchtig beieinander wohnen!" (Psalm 133,1)

Wenn Gott will, werden wir unsere nächste Konferenz in Deutschland in Zavelstein von 6. bis 9. März 2014 haben. Ich freue mich auf eine gesegnete gemeinsame Zeit mit Freunden, die von den vier Enden der Erde kommen werden:

Pastor Stanislav Pavlov arbeitet sehr eng mit mir und dem AMI-Center zusammen, und er wird mit seinem Team aus Russland zu unserer Konferenz nach Zavelstein kommen; sie haben ihre Unterstützung für das jüdische Volk und das Land Israel zugesagt.

Pastor Paapa Ellington aus Tema in Ghana, ein enger Freund von mir und dem Center, wird ebenfalls sprechen. Zusammen mit mir wird Daniel Gwertzman aus Jerusalem kommen. Er ist mit mir nach Russland und Ghana gereist.

Das Thema der Konferenz wird sein: **"Israel und unsere gemeinsame Bestimmung"**

Kommen Sie und schliessen Sie sich uns an, gemeinsam mit anderen treuen Freunden aus Israel und aus den Nationen, die das Wort Gottes und das Volk Seines Landes lieben. Bitte melden Sie sich mit dem beiliegenden Formular an. Ich vertraue dem Herrn, dass Er alle Hindernisse beseitigen wird. Jetzt ist die Zeit, das Volk im Land Israel und alle Nationen zu segnen.

Um Zions willen, Shlomo Hizak

Konferenzkosten pro Person - (ausschliesslich bar in Euro)

	bis Sonntag Mittag	Bis Montag Vormittag
Einzelzimmer	.203.....	237
Einzelzimmer, Balkon	.209.....	245
Einzelzimmer, Dusche, WC	.219.....	257
Einzelzimmer, Dusche, WC, Balkon (Altbau)	.225.....	265
Einzelzimmer, Dusche, WC, Balkon (Neubau)	.241.....	285
Doppelzimmer, Balkon	.200.....	233
Doppelzimmer, Dusche, WC, Balkon (Altbau)	.216.....	253
Doppelzimmer, Dusche, WC, Balkon (Neubau)	.231.....	273

In diesen Preisen sind die Kosten für täglich drei Mahlzeiten und Übernachtung sowie die Konferenzgebühren enthalten. Bitte keine Vorauszahlung, die Kosten sind **bar (in Euro)** zu bezahlen. Für Tagesgäste sind die Konferenzgebühren pro Tag **20 Euro**, exklusiv Mahlzeiten.

Anmeldung: Wir bitten Sie, uns Ihre Anmeldung bis **spätestens 15. Februar 2014** zu senden.

Adresse: **Bibel- und Erholungsheim Haus Felsengrund**, Weltenschwanner Str. 25, **D-75385 Bad Teinach - Zavelstein**.

Tel. 0049 (0)7053 92660 oder **email:** info@haus-felsen-grund.de Thema AMI-Center.

Besten Dank für Ihre Beteiligung!

Deutsch – Anmeldung für die Konferenz AMI-Center in Zavelstein vom 6.-9. März 2014

Bitte schreibe Druckschrift, oder email alle diese Informationen. Danke!

Name.....Vorname.....

Adresse.....

Postleitzahl.....Ort.....

Land.....Tel. Nr.

Ankunftstag + Zeit*.....Abreisetag + Zeit*.....

Zimmerwahl.....in Euro.....

*Uhrzeit, wenn Sie abgeholt werden wollen.

Unterschrift:

Verdeeldheid in het Getto van Warschau

Prof. Moshe Arens geeft een nieuwe versie van het Getto van Warschau

Voormalig minister van defensie en minister van buitenlandse zaken, professor Moshe Arens, heeft een nieuwe versie van de opstand in het getto van Warschau gegeven. De meeste Joden in Israël hebben geen idee wat in die dagen de realiteit was, toen de Joden naar de gaskamers gevoerd werden, schijnbaar zonder weerstand te bieden.

Hij vertelde over Zivia Lubetkin, die uit Europa naar Israël is ontsnapt en die hem toen vertelde over de opstand in het getto. Zij vertelde volgens Arens echter slechts de helft van het verhaal.

Israëlische postzegel uitgegeven begin 2013 ter nagedachtenis aan Pawel Frenkel en zijn Joodse militaire organisatie en hun aandeel in de opstand in het getto van Warschau.

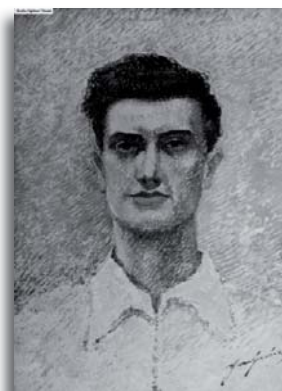
Er namen twee organisaties deel aan de gevechten tijdens de opstand in het getto van Warschau: de overbekende organisatie ŻOB (Żydowska Organizacja Bojowa, Joodse Strijd Organisatie) onder leiding van Mordechai Anielewicz, die op Israëlische scholen in de leerboeken vermeld wordt en de ZZW (Żydowski Związek Wojskowy, Joodse Militaire Eenheid), onder leiding van leden van de zionistische jeugdbeweging Beitar en volgelingen van Jabotinsky, waarvan sommigen lid van de Irgun waren.

Men heeft zich vaak afgevraagd waarom de Joden zich niet verzet hebben tegen de moorden en massaslachtingen. De Joden waren geïsoleerd, ze hadden geen organisatie en geen leger, terwijl ze tegenover het machtigste leger ter wereld stonden.

De mensen waren bezorgd om hun familie en tezelfdertijd opperden de Duitsers het idee onder de Joden, dat ze niet allemaal vermoord zouden worden en dat zij die meewerkten in hun fabrieken, bij hun politie en in

de Judenrat (de Joodsche Raad) het samen met hun familie zouden overleven. Algemeen leefde het gevoel dat verzet de vernietiging alleen maar zou verergeren voor hen allemaal.

De massamoord op de Europese Joden begon in de zomer van 1941. Vóór die tijd werden de getto's gevormd en veel Joden stierven daar ten gevolge van ziekten en epidemieën. Er werden Joden vermoord, maar het waren nog geen massaslachtingen. Toen het Duitse leger Rusland en Oekraïne binnenviel, werden speciale eenheden gevormd die tot doel hadden de bedoelde massamoorden uit te voeren door executies.

Mordechai Anielewicz is in en buiten Israël het meest bekend geworden als de vrijheidsstrijder van het Getto van Warschau.

Wat nauwelijks bekend is geworden, is dat in de buurt van Vilnius 30.000 mensen werden vermoord en dat daar de eerste organisatie van partizanen werd opgericht. Dit was een organisatie die voor iedereen opstond. Aan het hoofd stond een communist met zijn luitenanten van Beitar en Ha'Shlo'mer Ha'Tza'ir (jeugdorganisatie). Hun eerste actie werd uitgevoerd door vier jongeren die naar Warschau werden gestuurd, wat onder het Duitse regime op zich al een hele opgave was. Hun doel was het aan de Joden in Warschau bekendmaken, dat de Joden vermoord werden. Hun grootste zorg was dat deze informatie niet zou doorkomen.

De vier jongeren kwamen in Warschau aan en vertelden over de moord op de Joden in Vilnius en de oprichting van een verzetsbeweging en dat de Joden van Warschau hetzelfde konden verwachten. Ze hadden nu nog tijd om zich te organiseren en terug te vechten. Helaas sloeg men in Warschau de informatie volledig in de wind, ondanks de heldhaftige onderneming van de koeriers.

De Joden van Warschau waren wel onder Duitse bezetting, maar massamoorden waren nog niet voorgekomen.

Sommigen geloofden dat dit wel zou kunnen gebeuren, maar alleen in plaatsen die vroeger tot het Sovjetregime hadden behoord en niet hier in Warschau. Er was zelfs tegenstand tegen het verspreiden van deze informatie, omdat dit de wraak van de Duitsers zou kunnen uitlokken.

Zes maanden later, op de beruchte negende Av¹ in 1942 begonnen de transporten vanuit Warschau. Tot Jom Kipoer werden er elke dag 10.000 Joden naar de ovens van Treblinka gestuurd. Ze kregen te horen dat ze naar werkkampen gingen, hoewel het feit dat er ouderen, invaliden en kinderen verstuurd werden, hiermee niet in overeenstemming was. De treinen kwamen allemaal leeg terug en toen kreeg men door dat ze naar Treblinka werden gestuurd. 270.000 Joden lieten zich weerloos vervoeren. Ze wilden geloven dat ze zouden kunnen overleven. Er waren geruchten dat het transport van vandaag het laatste zou zijn. Er waren geruchten dat de Duitsers 70.000 Joden zouden versturen en dan stoppen. Maar al deze geruchten werden door de werkelijkheid ingehaald. Maar deze geruchten zorgden er wel voor, dat er geen weerstand werd geboden.

Aan het eind van deze transporten waren er nog 50.000 Joden in het getto van Warschau over. Zij begonnen in te zien dat de Duitsers werkelijk van plan waren om hen allemaal te vermoorden, ongeacht of ze zich verzetten of niet. De eerder vermelde ZOB en ZZW werden afzonderlijk gevormd. Het was niet mogelijk om een eenheid te vormen die de Duitsers zou bestrijden.

De linkse organisaties wilden niet samenwerken met Beitar en de mensen van Jabotinsky. Dat kun je je nu moeilijk voorstellen, maar in Nederland waren tijdens WOII ook verschillende afzonderlijke verzetsgroepen actief. De Duitsers maakten geen onderscheid tussen de verschillende Joodse groepen en stromingen. Het leven ging in het getto net als vóór de oorlog. Er werd verteld dat de mensen van Jabotinsky fascistisch waren, die Arlosoroff² hadden vermoord en daarom paria's waren.

Met Pasen 1943 brak de opstand uit. Anielewicz van de ZOB en Frenkel van de ZZW zaten tegenover elkaar en konden geen overeenkomst bereiken. Het is begrijpelijk dat er twee organisaties waren. De organisatie van Anielewicz was politiek gericht en minder militant. Zijn aanhangers waren leden van jeugdgroepen. De organisatie van Frenkel was meer militair georganiseerd;

¹ De negende van de maand Av is de traditionele Joodse rouwdag, waarop de eerste en de tweede Tempel zijn verwoest.

² Arlosoroff was een van de belangrijkste joodse leiders in Palestina onder Brits mandaat. Hij werd in 1933 op het strand van Tel Aviv vermoord. De verdenking viel eerst op Joodse extremisten, later op Arabieren, maar bewijs is niet geleverd.

het waren mensen met militaire achtergrond, die in het Poolse leger hadden gevochten en door de Irgun waren getraind. De aanhangers van Anielewicz konden niet accepteren dat er een situatie zou ontstaan waarbij Frenkel het bevel zou hebben bij de gevechten, hoewel hij daarvoor het meest gekwalificeerd was.

De meeste wapens van de strijders waren in Warschau gekocht na de slag om Stalingrad. Warschau was een halteplaats voor de treinen met soldaten die terugkeerden van het slagveld en er ontstond een levendige wapenhandel. De wapens moesten het getto binnengesmokkeld worden. Pistolen konden over de afscheiding gegooid worden, maar de ZZW had ook een machinegeweer, dat door een tunnel onder de afscheiding naar binnen werd gesmokkeld.

Anielewicz en Frenkel verschilden in hun visie op de aanpak van de strijd tegen de Duitsers. Frenkel was voor de directe confrontatie met de Duitsers. Daarom gingen ze naar het Muranowska plein, hesen de zionistenvlag (die later de Israëliische vlag werd) en de Poolse vlag. Himmler liet de vlaggen verwijderen en een paar dagen lang werd er strijd gevoerd om de vlaggen. Niemand heeft dit verhaal kunnen navertellen, want Frenkel en zijn mannen werden in de strijd gedood. Ook Anielewicz kwam om, maar zijn naaste vrienden ontsnapten door de riolen, kwamen in Israël, schreven boeken en vertelden hun helft van het verhaal. Er was niemand over om het hele verhaal te vertellen.

Daarom vormen de verslagen van de Duitsers de meest betrouwbare bron van de gevechten. De Duitse commandant Generaal Jürgen Stroop publiceerde een dagelijkse update met gedetailleerde beschrijvingen van alles wat er dagelijks gebeurde. Deze verslagen werden door de generaal in een plakboek verzameld waaraan hij foto's toevoegde. Later werd Stroop gevangengenomen en het plakboek vormde een onderdeel van de beschuldigingen tegen hem.

Lubetkin keerde terug naar het land Israël, maar ze heeft nooit over de rol van de ZZW tegen de Nazi's verteld, hoewel ze van hun bestaan afwist en zelfs bij besprekingen aanwezig was. Ook David Ben-Gurion zweeg over de rol van de ZZW, hoewel hij op de hoogte moet zijn geweest. Ook in Yad Vashem wordt de rol van de ZZW onderbelicht. ★

U kunt op Youtube twee films met historische beelden bekijken:

912 days of the Warsaw Ghetto (36 minuten)

Warsaw Ghetto: The Unfinished Film (86 minuten)

De rechtvaardige proseliet uit Vilna

Vooraf: de Gaon van Vilna

Het Jodendom heeft verschillende buitensporig begaafde geleerden voortgebracht. Eén van de grootste was “het genie van Vilna”, of de Gaon van Vilna. Zijn naam was rabbi Eliyahu ben Shlomo Zalman (1720-1797). Op zevenjarige leeftijd toonde hij in een publieke lezing dat zijn intellect al volledig ontwikkeld was. Op tienjarige leeftijd had hij geen leermeester meer nodig. Als jonge man zond hij zichzelf in ballingschap en trok als bedelaar door het land. Na enkele jaren keerde hij terug naar zijn geboorteplaats Vilna. Hoewel hij zijn grote rechtvaardigheid en kennis probeerde te verbergen, werd hij al gauw beroemd als tsadiek (rechtvaardige) en Thora-geleerde.

Toen hij 35 jaar oud was, werd hij benaderd om te bemiddelen in een conflict tussen rabbi Yonason Eyschutz en rabbi Yakov Emden. Gedurende vijftig jaar sliep de Gaon meer dan twee uur per etmaal. Zijn kennis van de geschreven en de mondelinge leer waren onvergelykbaar. De Gaon vond seculiere kennis van levensbelang voor Thora-studie. Hij was geleerd in bijna alle seculiere kennis en hij schreef boeken over grammatica en wiskunde.

Hoewel gloeilamp, telegrafie, loopfiets, elektromotor en dynamo, auto, vliegtuig, radio, telefoon, batterijen enz. nog onbekend waren in de wereld, voorzag hij al dat in de nabije toekomst de kennis in de wereld enorm zou toenemen. Hij bezat zelf grote kennis van de wetenschap: astronomie, meetkunde, algebra en geografie. Hij had deze kennis nodig om bepaalde talmoedische wetten en discussies te begrijpen.

Het boek Jesaja gaat over verlossing. Volgens de Gaon zal de Messias, zoon van Jozef een belangrijke actieve rol spelen bij de verlossing. Hij zal voorafgaan aan de Messias, zoon van David.

Een jonge Litouwer

Het decor van het verhaal is de stad Vilna in Litouwen en het tijdvak loopt parallel aan het leven van de Gaon van Vilna, dat is de achttiende eeuw.

Graaf Potocki had fortuin gemaakt in de distillatie van alcoholische dranken. Eén van zijn zoons, graaf Valentine Potocki, zocht naar het doel van zijn leven. Hij reed te paard doelloos rond door de stad en de omgeving. Zo kwam hij op een vrijdag tegen het vallen van de avond in de Joodse wijk van de stad terecht.

Het viel hem op, dat in elk huis een kandelaar voor de ramen licht verspreidde in de duisternis. Hij steeg af, bond zijn paard aan een boom en liep in

de richting van het geluid van een meeslepende melodie, die afkomstig was van een huis aan de rand van het bos. Stiekem gluurde hij door het raam. Hij zag een Joods gezin dat de Sabbat vierde.

Hij vergeleek dit schouwspel met zijn eigen gezin. In zijn huis was het leven zo heel anders. Iedereen at apart, maar in dit huis aten ze allemaal samen. In zijn huis at iedereen de duurste stukken vlees, maar in dit huis leek de maaltijd alleen uit een in elkaar gedraaid brood en haring te bestaan.

In zijn huis liep iedereen door elkaar te schreeuwen, maar in dit huis was het hele gezin aan het zingen.

Hij stond bij het raam, betoverd door het schouwspel, totdat de kandelaren doofden en het Joodse gezin zich terugtrok voor de nacht. Vastbesloten om meer te weten te komen, kwam hij een aantal weken terug, totdat hij genoeg moed had verzameld om op de deur te kloppen. Hij werd uitgenodigd om de Sabbat met het gezin te vieren; eerst de vrijdagavond, later de hele Sabbat.

*Het
Joodse leven
in Litouwen in de
achttiende eeuw bracht
het Genie van Vilna
voort, die door zelfstudie
in afzondering een
onvoorstelbare kennis van het
jodendom en van "aardse"
wetenschap bezat, die nodig
was om talmoedische
wetten en discussies te
begrijpen.*

De jonge Litouwer wordt proseliet

Uiteindelijk besloot hij dat hij net als de leden van dit gezin wilde worden en dat hij zich wilde bekeren, want hij had bij hen elke week de goddelijke aanwezigheid geproefd. Het gezin was niet verbaasd, want ze hadden gezien dat hij was veranderd. Zijn verlangen naar Thorastudie werd steeds groter, want hij wilde weten wat het inhield om Jood te zijn.

Vrijheid in Amsterdam

Omdat de niet-Joodse wereld mensen veroordeelt die zich tot het Jodendom bekeren, moest hij een manier vinden om zijn bedoelingen heimelijk tot uitvoering te brengen. In overleg met de leiders van de Joodse gemeenschap en gestimuleerd door het gezin dat hem onderdak had aangeboden, reisde hij helemaal naar Amsterdam, waar de Joden in die tijd relatief veilig waren. Hij onderging de bekering en kreeg de naam Avraham ben Avraham.

Hij ging helemaal op in zijn studie, zodat hij al spoedig "de geleerde Jood" werd genoemd. Na vijf jaar besloot hij naar 'huis' terug te keren, in de hoop dat hij zou kunnen trouwen met een van de dochters van het gezin dat hem onderdak had geboden. Als pasgehuwden woonden ze in een huis naast haar ouders en ze davvenden (baden) in de zelfde sjoel (synagoge). De "geleerde Jood" hield ervan om het davvenen te leiden.

Gestoord door het gepraat van de aanwezigen, berispte hij er één vriendelijk, maar deze man riep geërgerd uit: "Hoe durf jij als bekeerling mij te berispen!" Deze paar woorden ontstaken een grote brand. De politie kwam om Avraham ben Avraham te arresteren. Zijn vroegere familie was op de hoogte gebracht dat hun sinds lang verloren zoon gevonden was en omdat de kerk en de regering één waren, werd van hem geëist dat hij het Jodendom zou afzweren. Hij weigerde en werd veroordeeld tot de brandstapel.

Zijn laatste woorden

Hij vroeg om vóór zijn executie het woord te mogen voeren. Hij zei: "Ik weet dat ik word beschuldigd van ketterij omdat ik me tot het Jodendom heb bekeerd, maar ik geloof dat u alleen vlees en beenderen zult verbranden. Wat de man betreft, die mijn identiteit onthuld heeft, vertel hem alsjeblieft dat ik hem vergeef, want hij bood mij de gelegenheid te sterven voor de glorie van Gods heilige en

verheven naam." Op dat moment vertelde een boodschapper van de Gaon van Vilna dat zijn leven gered kon worden met kabbalistische geheimen.

Hij weigerde dit te overwegen; hij gaf de voorkeur aan de dood als martelaar. Toen zijn vlees de pijn van de wakkerende vlammen niet langer kon verdragen, riep hij uit: "Gezegend zijt Gij, o Heer onze God, mekadesh et shimkha barabim, die Zijn naam heiligt voor de menigten."

*De
jonge
Litouwer had
de goddelijke
aanwezigheid geproefd.
Hij verlangde ernaar de
Thora te bestuderen, maar
bekering tot het jodendom
was in Litouwen
verboden. Daarom
reisde hij naar
Amsterdam.*

De Jahrzeit¹ van Avraham, de geleerde Jood, wordt in acht genomen op de tweede dag van Sjavoet (Wekenfeest, zeven weken na Pesach).

Dit gebeurde in het jaar 5509 (1749). Volgens de traditie heeft de Gaon verzocht om – als zijn tijd gekomen was – naast Avraham ben Avraham begraven te worden.

Legende of authentiek voorbeeld?

Hoewel sommigen het verhaal een legende noemen, zijn er anderen die overtuigd zijn van de waarheid ervan. Zij kunnen zelfs het graf van de rechtvaardige proseliet aanwijzen. De Jewish Encyclopedia vermeldt de naam Valentine Potocki als historische figuur, een rechtvaardige proseliet en martelaar, die door de Joden van Rusland en herdacht en geëerd wordt.

Het Keneset Israel Torah Center noemt de Jahrzeit van Avraham ben Avraham, de bekeerling uit Vilna, als voorbeeld en vermeldt daarbij:

"Wij zijn allen bekeerlingen! De kinderen Israëls, die Egypte verlieten, waren niet officieel Joods, voordat ze zich aan de voet van de berg Sinai bekeerden. Het enige verschil tussen mij en een tegenwoordige bekeerling is de tijd waarop de bekering plaatsvond; de mijne was 3325 jaar geleden, terwijl mijn buurman in sjoel zich pas onlangs bekeerde." ★

¹ Jahrzeit of jaartijd: Daarom wordt terstond bij het overlijden een lichtje opgestoken, dat gewoonlijk in het woonvertrek, gedurende twaalf joodse maanden – het rouwjaar – brandend wordt gehouden en dat op de verjaardag van het overlijden die 'jaartijd' wordt genoemd, telkens weer wordt ontstoken. (uit Joodse ritensymbolen, rabbijn de Vries)

Waarom de Joden?

De langsturende haat ter wereld

Als men verklaringen zoekt voor de haat van de wereld tegen de Joden, verliest men doorgaans het onderscheid tussen oorzaak en gevolg uit het oog. Daarbij is één van de moeilijkste vragen: worden Joden gehaat omdat ze anders zijn, of zijn ze anders omdat ze gehaat worden? Om een correct antwoord op deze vraag te geven, moeten we de oorzaak wegnemen. Hebben we de juiste oorzaak weggelaten, dan zal ook het gevolg ophouden te bestaan.

Als ik beweer dat mijn slapeloosheid te wijten is aan het licht dat door de gordijnen schijnt, dan zal ik na het aanbrengen van verduisteringsgordijnen goed moeten slapen. Werkt dit niet, dan had mijn slapeloosheid dus een andere oorzaak en moet ik het licht dat door de gordijnen schijnt niet langer de schuld geven, want ik gebruik dat argument dan alleen als excuus.

Eén van de meest gehoorde oorzaken van antisemitisme is hun rijkdom – Joden bezitten te veel geld en macht.

Hun rijkdom

Joden zijn schatrijk, ze beheersen de wereldeconomie en de wereldmacht en daarom worden anderen jaloers en gaan ze de Joden haten. Deze leer wordt aangewakkerd door de Protocollen van de Wijzen

van Sion, de verslagen van verzonnen geheime samenskomsten waarin Joodse leiders samenzweren om de wereldheerschappij in handen te krijgen. De Protocollen zijn een kwaadaardig antisemitisch boek, dat geschreven is door de Russische geheime politie.

Het werd een uitstekend excuus voor campagnes die gericht waren tegen de Joden. De massa liet zich overtuigen dat de

Joden de regering in handen hadden. Het is in de geschiedenis het op één na meest gepubliceerde boek.

Verslag van een ooggetuige

En hoe was de situatie in Nederland? In de serie “De Aarde en haar Volken” publiceerde Jan Feith in 1907 zijn boekje “In de Amsterdamsche Jodenbuurt”. U kunt het boekje gratis via internet als e-book downloaden. Hij schrijft hoe idyllisch de jodenbuurt was als je er doorheen liep, met scheefgezakte huisjes, zwakke verlichting, slobberige damp, walm, rook en mist en kamers die nooit gelucht werden.

Later mocht hij met de bezoeksters van de “Vereeniging tot bestrijding van de Tuberculose” ook de woningen binnengaan.

De Joden hebben de wereldeconomie in handen. Door hun enorme rijkdom en macht houden zij de wereld in hun greep. Dat is de oorzaak van de haat tegen de Joden.

“Ik gruw nog, wanneer ik terugdenk aan wat ik toen van deze ellende-buurten heb gezien...

Overall, waar wij kwamen, waren 't haast groote gezinnen; deze bestonden uit ouders, soms daarbij nog grootouders, en de kinderen, heele families! Zoo'n kamer was drie en vier meter, amper manslengte hoog; daarvan ging de ruimte af voor de bedstede, voor de tafel, de kachel.”

Het kan nog erger

En dan schrijft Jan Feith over de kelderwoningen:

“Bij 'n schoenlappertje, die werkte en ook wóónde in zoo'n pothuisje, – dat om z'n grappigheid en knusheid 'n verrukking van oud-Amsterdam pleegt te blijven – was het werkplaatsje met het potkacheltje, waarop 'n pruttelend pannetje pek stinkend te borrelen stond, afgeschut met 'n schotje, dat van den vloer tot het buk-lage zoldertje reikte. Daarachter was 'n aparte slaapplaats, door hem zelf geknutseld. Dat was 'n heel klein, heel laag, heel smal klein kamertje voor z'n jongen. Door het lage raampje zag je telkens de voeten van menschen, die op straat voorbij gingen. In 't kamertje paste niets dan het bed. En daarop lag het stervend geraamte van 'n jongen van misschien achttien jaar.”

“Toen was er de dompe klacht van de bewoonster over een riool, dat daar onder den vloer scheen te liggen, dat zeker ergens verstopt moest zijn, omdat soms van de bovenburen het onnoembaarste vuil langs den muur van haar kamer kwam gedropen.”

Een mopje

Kent u Sam en Moos uit de Jordaan nog? Ze zijn niet lang na de oorlog naar Israël geëmigreerd, waar ze elkaar op zekere dag tegenkwamen, terwijl Moos een Arabische krant zat te lezen. Sam was hoogst verbaasd en vroeg aan zijn vroegere vriend: “Moos, waarom lees je geen Joodse, maar een Arabische krant?” Hierop antwoordde Moos: “Sam, ik heb een Hebreeuwse krant gehad, maar daar werd ik zo mistroostig van... de economie loopt slecht, de inflatie is huizenhoog, alle buurlanden willen ons aanvallen en in de zee drijven en de rest van de wereld kan het geen fluit schelen. Nu lees ik een Arabische krant en daarvan word ik veel vrolijker. Ik lees dat wij de wereldeconomie beheersen en dat we een grote militaire macht vormen.”

Wordt rijkdom gehaat?

Het schijnt dat een dochter van Heineken met 7,2 miljard euro de rijkste Nederlander is. En D.J. Tiësto schijnt met 54 miljoen euro de Quote 500 af te sluiten. Wordt het concern Heineken nu zo gehaat dat alle voetballers, supporters, studenten enz. massaal besloten hebben geen Heineken meer te drinken? En wordt D.J. Tiësto nu nergens meer uitgenodigd om zijn kunsten te vertonen? Is er werkelijk zo'n grote haat tegen rijke en machtige mensen?

De Joden in de sjetels in Polen en Rusland in de 17e tot 20e eeuw waren arm en zonder invloed. Toch werden ze gehaat, vervolgd en vaak gekweld. Hele dorpen werden geplunderd en de bevolking werd in koelen bloede afgeslacht. Het antisemitisme richtte zich zonder onderscheid tegen arm en rijk, machtelozen en machtigen. Toen de Duitsers het getto in Warschau uitmoordden, waren daar geen Joodse bedrijven, het getto was straatarm, en toch moest het uitgeroeid worden.

U ziet dat we rijkdom en macht kunnen doorstrepen als oorzaak van Jodenhaat, maar in de eerste helft van de vorige eeuw werd juist dit excuus door niemand minder dan Adolf Hitler aangevoerd in zijn giftige boek Mein Kampf, waarin hij schreef:

Met het ontstaan van de eerste vaste nederzetting is de Jood plotseling aanwezig. Hij komt als handelaar. Hij begint langzamerhand ook in het economische leven zijn werkzaamheid uit te oefenen als tussenpersoon. Met zijn duizend jaar oude geslepenheid als handelman is hij de nog onhandige, maar vooral grenzeloos eerlijke Ariër, verreweg de baas, zodat na korte tijd al de gehele handel in zijn handen dreigt te zullen komen. Hij begint met het uitlenen van geld, en wel, zoals altijd, tegen woekerrente. De Jood heeft zich nu voorgoed

gevestigd, dus hij bewoont bepaalde wijken in steden en dorpen, de handel en alle financiële kwesties beschouwt hij als zijn onvervreemdbaar privilege, en buit dit gebied meedogenloos uit.

Alle geldzaken en de gehele handel zijn nu uitsluitend in zijn handen. Wanneer hij nu ook nog met de grond gaat handelen, en deze zodoende dus tot een verhandelbaar goed vernedert, dan is de maat vol. Zijn bloedzuigende tirannie wordt zo groot, dat men zich aan hem gaat vergrijpen. Men begint de vreemdeling steeds scherper te bezien, en ontdekt steeds meer afstotende karaktertrekken en eigenschappen, tot de kloof ten slotte onoverbrugbaar wordt. In tijden van de bitterste nood breekt eindelijk de woede tegen hem los, en de uitgezogen en materieel ten ondergang gedoemde massa's besluiten tot zelfverdediging, om zich te verweren tegen die gesel Gods. In de loop van enkele eeuwen hebben ze hem leren kennen, en nu al gevoelen ze het blote feit van zijn aanwezigheid als een verschrikking van even grote afmetingen als de pest.

*De
Joodse
Europese
vluchtelingen kwamen
berooïd en vrijwel
machteloos in Palestina...
en werden gehaat.
Rijkdom en macht zijn
geen oorzaak van
antisemitisme, maar
een excuus.*

Zijn handigheid in alle geldzaken doet hem steeds nieuwe middelen vinden, om de geplunderde onderdanen steeds nieuwe geldmiddelen af te persen, ja, om ze in de meest waren zin van het woord te villen. Ten slotte hoeft hij immers niets anders te doen, dan zich eenvoudig maar even te laten dopen, om in het bezit van alle mogelijkheden te komen, die voor het volk zelf openstaan, en evenzo van al zijn rechten. Hij regelt dit zaakje dan ook niet zelden, op die manier, waarbij de kerk zich verheugt over de nieuwverworven zoon, en Israël over de gelukke zwendelarij.

Maar nu begint de Joodse invloed in het economische leven, via de Beurs, benauwend snel aan te groeien. Hij wordt de eigenaar van de gehele nationale arbeidskracht, of houdt althans al de touwtjes in handen. Om nu zijn politieke positie te versterken, tracht hij de grenzen, die tussen hem en de andere bewoners bestaan, de verschillen in ras en in staatsburgerrechten, die hem voorlopig nog bij al zijn doen en laten beperken, weg te vagen. De regeringskringen en ook de meest gegoede milieus van de politieke en economische bourgeoisie raken in zijn netten verward, en worden met gebonden handen en voeten aan hem uitgeleverd, dikwijls zonder dat ze er ook maar het flauwste vermoeden van hebben.

Mensen die Joden willen haten, gebruiken “rijkdom en macht” als excuus voor hun haat. ★

Je vaderland kun je niet 'bezetten'

Naftali Bennett, de minister van economische zaken van de partij Joods Thuis, heeft maandag 18 november in een interview op CNN duidelijk gemaakt dat er geen Israëlische 'bezetting' in Judea, Samaria en oost Jeruzalem bestaat.

Hij reageerde hiermee op een vraag van de verslaggever over de beslissing van de minister van huisvesting om de inschrijving open te stellen voor 20.000 nieuwe huizen in Judea en Samaria. Toen de verslaggever de term 'bezette westelijke Jordanoever' geruikte, toonde Bennett een munt en hij verklaarde: 'deze munt was 2.000 jaar geleden in gebruik door Joden in de staat Israël.'

De verslaggever probeerde zich te rechtvaardigen door te zeggen dat de uitdrukking 'bezette westelijke Jordanoever' internationaal gebezigd werd, maar Bennett ging daar tegenin. 'Ik accepteer dit niet. Deze munt met de Hebreeuwse inscriptie Vrijheid van Zion werd 2.000 jaar geleden door Joden gebruikt in de staat Israël, die u nu 'bezet' noemt.

'Je kunt je eigen huis niet bezetten' benadrukte Bennett. Hij herhaalde nogmaals dat hij tegen de "twee-staten-oplossing" is.

"Ik denk dat het afdwingen van een kunstmatige staat in het hart van Israël, in Jeruzalem, een grove fout is. Als de Palestijnen vrede wensen, hoeven ze maar één ding te doen: Erken Israël als het Joodse thuisland. Dat is alles. Maar als ze dat niet doen, als ze Israël niet erkennen als het Joodse thuisland, dan kunnen ze geen vrede verwachten."

Hij benadrukte ook dat een slechte overeenkomst tussen Iran en de wereldmachten over de nucleaire dreiging, tot oorlog zal leiden. Niemand is méér tegen oorlog dan wij, maar in dit geval zal een slechte overeenkomst tot oorlog leiden en een goede overeenkomst zal oorlog voorkomen. Onder een goede overeenkomst verstaat Bennett overeenstemming over het ontmantelen van de installaties waar nucleaire wapens geproduceerd kunnen worden.

Over de dreiging vanwege de toestand in Syrië zei Bennett dat hij niet bang is voor een aanval vanuit het noor-

den. Uiteindelijk zal Israël voor zichzelf moeten opkomen, omdat niemand anders dat zal doen. Hij verwees in dat verband op de internationale reactie na het vergassen van 1.000 kinderen: er werd niets ondernomen.

"Alles bij elkaar is de wereld besluiteloos en op de dag der waarheid kunnen we alleen op onszelf vertrouwen, niet op internationale garanties en niet op overeenkomsten; uiteindelijk zal onze sterkte, die komt van ons vasthouden aan het Land en ons geloof in het Land, en de IDF waar ik nog steeds als reservist dienst doe - en daar ben ik trots op - die zullen ons hier in leven houden. We moeten kijken naar wat er gebeurt en de lessen daaruit internationaal toepassen. Op het moment der waarheid zal de wereld niet achter ons staan. De mensen die nu Judea en Samaria willen afstaan in ruil voor garanties van de wereld, moeten zien wat er gebeurt. De wereld keert ons de rug toe."

De reporter vroeg Bennett wie hij dan wel kon vertrouwen. Bennett antwoordde:

"Allereerst hebben we God, maar ook onze eigen sterkte. We zullen niet langer op de wereld steunen. Zeventig jaar geleden hoopten we dat de wereld achter ons zou staan, maar ze waren nergens te bekennen. Hiermee doelde hij erop dat de geallieerden de vernietigingskampen tijdens de Holocaust niet gebombardeerd hebben.

Over de roep om een Palestijnse staat zij Bennett:

"In Libanon, Syrië en Egypte heerst chaos. De enige stabiele plaats is hier in ons land. Wij hebben stabiliteit en rust dankzij de IDF, omdat we aanwezig zijn in Judea en Samaria en omdat wij daar wonen. Dezelfde slimmeriken die eens beweerden dat we vrede krijgen als we Syrië en de Golan opgaven, vertellen ons nu dat we Judea en Samaria moeten opgeven. Ik accepteer dit niet."

Bennett stelde voor om Israëlische soevereiniteit toe te passen op delen van Judea en Samaria. De reporter antwoordde: "Ja, maar de Palestijnen willen een eigen staat!" Hierop antwoordde Bennett: "Okay, maar ik wil leven. Wat is belangrijker? Mijn wil om te leven? Mijn wens dat mijn vier kinderen zullen overleven, of de wens van de Palestijnen om een eigen staat te hebben, met een leger dat mij wil vernietigen? Hoewel ze ons werkelijk willen vernietigen, hebben ze hierin geen enkele partner. Ik heb nu eenmaal de afwijking dat ik in mijn eigen land wil wonen." ★

Overeenkomst met Iran

door prof. Meron Medzini

Op zondag 24 november 2013 hebben zes staten en Iran een interim-overeenkomst getekend over de nucleaire activiteiten van Iran. Dit heeft in Israël veel onrust veroorzaakt; het wordt een slechte overeenkomst beschouwd. De overeenkomst toont ook hoe de verhouding tussen Israël en zijn grootste bondgenoot, de Verenigde Staten, is. Er zijn spanningen die de afgelopen week openlijk tot uitbarsting kwamen, vooral ten gevolge van de overeenkomst die in Geneve was bekosttoofd.

Laten we eens zien wat de omvang, de reikwijdte en de aard van de Israëliisch-Amerikaanse spanningen zijn en hoe ze kunnen worden opgelost.

Beide landen hebben gemeenschappelijke strategische belangen – hoe kan voorkomen worden dat Iran nucleaire wapens gaat produceren. Er is echter een grote kloof tussen de benadering van deze twee landen over de manier waarop het doel bereikt kan worden, wat de juiste strategie is en waar de interim-overeenkomst toe moet leiden. Beiden zijn het erover eens dat alleen twee zware pressiemiddelen het Iraanse plan om een nucleaire macht te worden kunnen verhinderen: economische sancties en een militaire aanval. Er zijn grote verschillen tussen Israël en Amerika over de beoordeling, de effectiviteit en het tijdstip waarop deze twee pressiemiddelen ingezet moeten worden.

De Verenigde Staten zien de overeenkomst van 24 november als een brug naar onderhandelingen over een veelomvattende schikking binnen zes maanden en een test van de oprechtheid van de verandering van het Iraanse beleid. Zij zijn van mening dat het na de verkiezing van Rouhani tot president belangrijk is de atmosfeer te verbeteren en de 'gematigde' elementen in Iran te stimuleren. Ze vinden ook dat Iran voor het eerst een begin maakt met het terugschroeven van de nucleaire activiteiten.

Het alternatief is volgens Washington dat Iran doorgaat met het bemachtigen van nucleaire capaciteit. Ze

vinden ook dat het versoepelen van de sancties niet betekent dat de economische sancties geen druk meer uitoefenen, omdat de druk slechts met 5,5 miljard dollar verlicht wordt, terwijl de jaarlijkse schade aan de Iraanse economie door de sancties op 25 miljard dollar geschat wordt.

Israël is van mening dat de Amerikaanse positie risicovol en vooral gevaarlijk is. Hier in Israël vindt men dat de Verenigde Staten de onderhandelingen doorgezet hebben in een poging om hoe dan ook een overeenkomst te bereiken, en dat met iets meer geduld de economische sancties

Hoe kan men voorkomen dat Iran nucleaire wapens gaat produceren? Economische druk en militaire dreiging zijn de geëigende middelen, maar Israël en de Verenigde Staten verschillen hierover van mening.

Iran wel op de knieën zouden hebben gekregen. Het verlichten van de sancties kan de uitwerking van de economische sancties helemaal tenietdoen. Het kan aan internationale bedrijven het signaal afgeven dat ze weer net als vroeger met Iran zaken kunnen doen. En bovendien heerst er angst in Jeruzalem, dat tegen de tijd dat er over een allesomvattende overeenkomst wordt onderhandeld, de Verenigde Staten zonder politiek drukmiddel tegenover Iran staan.

Door het recht van Iran te erkennen om zich nucleair te ontwikkelen voor 'vreedzame' doeleinden, zij het wel beperkt door het stopzetten van de werkzaamheden van de plutoniumproductie in de Arak-installatie en afzien van nieuwe installaties, legitimeert Amerika in feite de nucleaire activiteiten van Iran. En dit gebeurt ondanks de recente uitspraken van de opperste leider Khamenei, dat Israël een dolle hond is en de Zionisten moeten verdwijnen en de dagelijkse anti-Amerikaanse tirades vanuit Teheran. Israël bespeurt een vermindering van de besluitvaardigheid van de Verenigde Staten en tegenzin om geweld te gebruiken, ten gevolge van het trauma van de oorlog in Irak en de huidige puinhoop in Afghanistan. Washington beweert dat zelfs een militaire aanval gevolgd moet

worden door diplomatie, dus waarom zouden ze nu niet beginnen met diplomatie? Dit leidt sommigen in Israël ertoe te vrezen dat Amerika zich al heeft verzoend met de idee van een nucleair Iran.

Men kan veilig aannemen dat de VS Israël hebben gerustgesteld over de aard van de interim-overeenkomst en bovenal hoe ze de uitvoering van deze overeenkomst zullen controleren en hoe ze zorg zullen dragen voor volledige uitvoering en handhaving. Israël moet zekerheid hebben dat het verzachten van de sancties beperkt is en dat de druk niet te veel vermindert.

Israël zou graag willen weten wat er gebeurt als de onderhandelingen over een uitgebreide overeenkomst met Iran niet binnen de deadline van zes maanden afgerond kunnen worden. Israël wil inlichten ontvangen over de resultaten van de internationale inspecteurs in Iran, om te zien of Iran zich aan de interim-overeenkomst houdt. Israël ziet de noodzaak van een tweede plan waarover Israël en de VS overeenstemming moeten bereiken, voor het geval dat Iran de overeenkomst schendt. De VS moeten duidelijk maken dat ze in dat geval de economische duimschroeven altijd kunnen aandraaien.

In dit opzicht staat Israël niet alleen. Saudi-Arabië, de Golfstaten en andere landen in het Midden-Oosten kijken gespannen toe of ze erop kunnen vertrouwen

dat Amerika de afspraken over hun veiligheid nakomt. Het recente Amerikaanse beleid met betrekking tot de ontwikkelingen in de Arabische wereld, ook wel de Arabische Lente genoemd, heeft aangetoond dat Amerika een weifelende politieke koers vaart. Het is net Zwarte Piet – hij deelt nog wel pepernoten uit, maar hij zwaait niet meer met de roe.

Bovenal moet Amerika zijn militaire optie vasthouden en te berde brengen als de diplomatie de komende zes maanden faalt. Maar er moet meer gebeuren, Israël en Amerika moeten hun wederzijdse verplichtingen vernieuwen, en de inlichtingendiensten op elkaar afstemmen. In geval van een militaire aanval zullen ook gezamenlijke militaire oefeningen noodzakelijk zijn. Er moet een eind gemaakt worden aan het openbare gekibbel en de beschuldigingen over en weer, want de onderlinge onenigheid moet tot bedaren gebracht worden en het onderling vertrouwen tussen de leiders van beide landen moet vernieuwd worden. Er is geen reden waarom dit niet spoedig zou kunnen gebeuren. ★

Meron Medzini

Gasthoogleraar Politieke Wetenschappen aan de Rothberg International School van de Hebrew University.

***Niet
alleen Israël
vrees voor een
Islamitische staat met
kernbommen, ook Saudi-
Arabië en de Golfstaten
kijken met angst in het hart
naar de ontwikkelingen in
Iran. Zelfs een gematigd
Iran kan plotseling
gevaar opleveren.***

Uw gift is van harte welkom op rekening

NL16 INGB 0003 1992 77

ten name van

Stg Centr voor Bijbelstudie en Onderz

st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek te Jerusalem

Postbus 386
3860 AJ NIJKERK
Tel. 033-2459528
info@bijbelcentrum.org
www.bijbelcentrum.org

ING Bank 31 99 2 77 t.n.v.
"Bijbelstudie/Onderz"
te Dordrecht
IBAN: NL 16INGB0003199277
BIC: INGBNL2A

Israel: PO Box 8017, Jerusalem 91080
tel. 00 972 2 6312 800
fax 00 972 2 5638 426
jerusalem@amijerusalemcenter.org